

دربچه

هشتادسال باجواد مجابی

● هشتاد سال با جواد مجابی عنوان برنامه‌ای است که از ۱۹ تا ۳۰ مهر در گالری ثالث برگزار می‌شود. افتتاحیه این برنامه جمعه ۱۹ مهرماه ساعت ۱۶ خواهد بود. علاقه‌مندان برای حضور در این برنامه می‌توانند به آدرس خیابان کریمخان زند، بین ایرانشهر و ماهشهر، شماره ۱۴۸، گالری ثالث مراجعه کنند. ساعت بازدید هر روز ساعت ۱۳ الی ۲۱ است.

درخواست ۶هزار فیلم برای حضور در جشنواره «سینماحقیقت»

● شش هزار فیلم مستند کوتاه، نیمه‌بلند و بلند از بیش از صد کشور دنیا، متقاضی شرکت در سیزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» شدند. در این دوره جشنواره، مستندسازان کشورهای ایتالیا، ترکیه، برزیل، اسپانیا، انگلستان، فرانسه، آلمان، روسیه، آمریکا، مکزیک، کانادا، آرژانتین، لهستان، پرتغال، بلژیک، استرالیا، یونان، اوکراین، چین، هند، اندونزی، مصر، هلند، رومانی، بنگلادش، اسلونی، کلمبیا، پاکستان، اتریش، فیلیپین، سوئیس، تایوان، لبنان، کرواسی، جمهوری چک، ایرلند، فنلاند، کره، صربستان، سوئد، عراق، بلاروس، شیلی، سنگاپور، آفریقای جنوبی، افغانستان، دانمارک، ژاپن، تایلند، اکوادور، مجارستان، نیجریه، ونزوئلا، اوگاندا، پرو، قرقیزستان، نپال، ارمنستان، مالزی، بلغارستان، استونی، بوسنی و هرزگوین، تونس، کوزوو، لتوانی، مراکش، نروژ، الجزایر، گرجستان، لاتویا، فلسطین، اسلواواکی، قبرس، جمهوری آذربایجان، کاستاریکا، موزامبیک، اتیوپی، سوئیس، کوبا، اروگوئه، هنگ‌کنگ و ایرلند آخرین آثار مستند خود را به دفتر جشنواره ارسال کردند. مهم‌ترین شرکت‌های تولید و پخش فیلم‌های مستند در جهان، تهیه‌کننده و پخش‌کننده برخی از این آثار مستند هستند. مستندهای برگزیده و تحسین‌شده در مهم‌ترین جشنواره‌های سینمایی و مستند جهان نظیر کن، برلین، ونیز، لوکارنو، ایدفا، هات داکس، کارلوویواری، ویزینو دورتل و سینمادورنل نیز در بخش‌های مختلف سیزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی «سینماحقیقت» از جمله نمایش‌های ویژه، پرتره، آیینه یک جشنواره، چشم‌انداز سینمایی مستند یک کشور، انتخاب و به نمایش گذاشت می‌شوند.
میت انتخاب بخش بین‌الملل جشنواره از چندی پیش، بازبینی این فیلم‌ها را آغاز کرده و تا نیمه آبان‌ماه، فهرست فیلم‌های انتخابی در بخش‌های مختلف بین‌المللی اعلام خواهد شد. سیزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» در روزهای ۱۸ تا ۲۵ آذرماه ۱۳۹۸ به دبیری محمد حمیدی‌مقدم در شهر تهران برگزار خواهد شد.

نگاهی به معماری سینمای اصغر فرهادی

● ۱۸ مهر ماه پردیس سینمایی جارسو میزبان هنرمندان تجسمی خواهد بود تا درباره ارتباط معماری با ساخته‌های اصغر فرهادی تبادل نظر کنند. این نشست با حضور اصغر فرهادی و هومن طالبی برگزار می‌شود و سینا احمدی، پویان روحی، آرش نصیری و محمدیاسر موسی‌پور نیز به عنوان سخنران این نشست حضور خواهند داشت. احسان مسعود، قائممقام کانون معماران معاصر، در توضیح این نشست نوشته است: «سه سال تلاش استودیوهای همگرا در کانون فرصتی را فراهم کرد که به‌واسطه رویداد «درباره معماری از سینمای فرهادی» گفت‌وگویی میان‌رشته‌ای بین سینما و معماری شکل بگیرد». این نشست پنجشنبه ۱۸ مهرماه از ساعت ۱۶ تا ۲۲:۳۰ در سینما جارسو سالن اصلی برگزار می‌شود.

شبگرد؛ آثاری از ییزن بصیری

● آثاری از ییزن بصیری با عنوان شبگرد، همراه با نمایش فیلم گداخت اندیشه، روز جمعه ۱۹ مهر ساعت ۱۶ در موزه ملی ایران به نمایش درمی‌آید. سفارت ایتالیا در تهران به مناسبت روز هنر معاصر ایتالیا و با همکاری موزه هنرهای معاصر تهران، اداره کل هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اداره کل موزه‌های وزارت میراث فرهنگی، نمایشگاه آثاری از ییزن بصیری را با عنوان «شبگرد» در موزه ملی ایران برگزار می‌کند. آثار ییزن بصیری، هنرمند ایرانی مقیم ایتالیا، با عنوان «شبگرد»، همراه با پخش فیلم «گداخت اندیشه» به‌کارگردانی علی اسکندری روز جمعه ۱۹ مهر از ساعت ۱۶ در موزه ملی ایران به نمایش درمی‌آید.

بهرام بیضایی ومحمود فرشچیان تجلیل می‌شوند

● هم‌زمان با ایام ماه صفر و اربعین حسینی، آیین «چله عشق» با هدف تجلیل از هنرمندانی که در صد سال اخیر در حوزه واقعه عاشورا آثار ماندگاری خلق کرده‌اند، برگزار خواهد شد. در این مراسم از ۴۰ هنرمندی که در این آیین تجلیل خواهند شد می‌توان به محمود فرشچیان، خالق آثار متعددی از جمله تابلو «عصر عاشورا» و بهرام بیضایی، نویسنده فیلم‌نامه «روز واقعه» اشاره کرد. آیین «چله عشق» به همت سازمان اسناد و کتابخانه ملی تدارک دیده شده است.

هنر

نگاهی به تازه‌های سینمای ایران

فصل تازه اکران وبی‌رونقی گیشه

فیلم باران، ساخته سیدحمیدرضا میرحیدری

ماند. به‌هرروی بعد از ماه‌ها از پشت‌سرگذاشتن حواشی متعدد، این فیلم به زودی اکرانش را آغاز خواهد کرد و باید دید در نمایش عمومی نظر علاقه‌مندان سینما درباره این فیلم چطور خواهد بود؟ «درخونگاه»، به کارگردانی سیاوش اسعدی نیز به تازگی اکرانش را آغاز کرده است؛ فیلمی که در نخستین اکرانش در جشنواره فیلم فجر موفقان و مخالفان بسیاری داشت. برخی این فیلم را به لحاظ لحن و بیان نزدیک به سینمای کیمیایی توصیف کردند و برخی دیگر این فیلم را متفاوت‌تر از سایر ساخته‌های اسعدی دانستند و از بازی خوب بازیگران و فیلم‌نامه‌ای که برگرفته از دغدغه‌ای اجتماعی است نوشتند.
باین‌حال «درخونگاه» تازه‌ترین حضور سینمایی این حیلهی در قالب نقش اول داستان است و از زمان اکران ۱۰ مهرماه تا به امروز به فروش ۲۶۶ میلیون و ۷۶۸ هزار رسیده است. «سال دوم دانشکده من»، تازه‌ترین ساخته سینمایی صدرعاملی را هم باید در فهرست تازه‌های اکران دسته‌بندی کرد؛ فیلمی با بازی سه‌ا نایستی، فرشته ارسلطوبی، علی مصفا، پدram شریفی، بابک حمیدیان، ویشکا آسایش، شقایق فراهانی و نیلوفر خوش‌خلق که دغدغه‌های نسل جوان را به تصویر کشیده است؛ فیلمی که در جشنواره فیلم فجر نتوانست توجه ویژه‌ای را جلب کند. صدرعاملی درباره نادیده‌گرفته‌شدن فیلم در

اکسسوار در فیلم انجام می‌دهد. ارجاعات پیاپی به برخی فیلم‌های مهم تاریخ سینما مثل کارابلانکا، پایپون، لنون و همچنین سریال هزاردستان و البته بازسازی برخی لحظات آن آثار، از جمله نکات قابل‌توجه فیلم است که کارکرد داستانی نیز می‌یابد. بازی‌های بسیار خوب بازیگران اصلی، به‌ویژه حضور شگفت‌انگیز علی نصیریان در یاد می‌ماند. فیلم بیش از حد طولانی است و در چند نقطه حس پایان را منتقل می‌کند، اما تمام نمی‌شود. همچنین فیلم بیش از اندازه از سینما دور و به تئاتر نزدیک است و قصه به‌شدت لاغری دارد. به نظر می‌رسد کارگردان از سویی مرعوب و مشغول تکنیک‌ها و تمهیدات و امکانات و جلوه‌های بصری شده و از سوی تئاتر انزور، این نوع از تئاتر را جلوی دوربین بسازد. شیوه روایت، بازی‌های زبانی، هجو و مسخرگی (که این یکی به اسم فیلم هم راه یافته)، عنصر تکرار، فضای سوررئال، اغراق، تحلیل فانتزی، همنشینی شوخی، تزاردی و… از جمله مؤلفه‌های تئاتر انزورد (عبث‌نما) است که در «مسخره‌باز» به سادگی قابل ردیابی است. غنی‌زاده بازگو‌شانه و با راهی هرچه تمام‌تر کلیشه‌های فرمی را می‌شکند و تمهیدات تصویری و تدوین نیز به کمکش می‌آیند. فیلم‌پردازی، طراحی صحنه و کار صدا در این فیلم، فراتر از اندازه‌های معمول هستند و کارگردان هرکاری که می‌خواهد با فضا، قصه، آدم‌ها، مکان و

«مسخره‌باز» نخستین سیمرغ بلورین را برای علی نصیربان به همراه داشت، هرچند که همایون غنی‌زاده زمان دریافت سیمرغ بلورینش از دست یکی از داوران جشنواره نارضایتی‌اش را از نگاه داوران و ندیدن جایگاه واقعی فیلمش اعلام کرد و صحبت‌هایش روی سن اختامیه جشنواره برای بسیاری گنگ و مبهم باقی

گروه هنر: «حوا، مریم، عایشه» نخستین اکران جهانی‌اش را در جشنواره

فیلم ونیز پشت سر گذاشت؛ اکرانی که توانست توجه بسیاری را به خود جلب کند و به فاصله چند ماه از جشنواره فیلم ونیز، حوا، مریم، عایشه به عنوان نماینده افغانستان به آکادمی اسکار معرفی شد. کاتپون شهابی، پخش‌کننده بین‌المللی سینمای ایران و تهیه‌کننده فیلم سینمایی «حوا، مریم، عایشه» درباره این فیلم سینمایی که به تازگی به آکادمی اسکار معرفی شده است، به شرق گفت: «به نظر پیش از هر چیز باید خوشحال بود که این فیلم به عنوان نماینده افغانستان به آکادمی اسکار معرفی شد. این فیلم تماما با بودجه کم‌شورس ساخته شده است و با وجود حضور تدوینگر، فیلم‌بردار و سایر عواملی که در کنار صحرای کریمی، کارگردان، او را همراهی می‌کردند، این فیلم تنها محصولی است که می‌توان آن را تماما ساخته افغانستان دانست».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «صحرای کریمی سال‌ها برای جایی که الان ایستاده است، زحمت کشیده و سال‌ها به واسطه تلاش‌هایی که در سازمان ملل انجام داده، جانش را به خطر انداخته است تا بتواند به همه کشور مسافرت و اندوخته‌ای برای فیلمش فراهم کند. خوشحالم به عنوان تهیه‌کننده در کنارش هستم. صحرای برای من انسان قابل احترامی است. او برای ساخت این فیلم همه تلاشش را کرد و تنها کمک من به او مشورت در چگونگی نگارش نهایی فیلم‌نامه، حضور عوامل و پیگیری پس از تولید و در نهایت پخش فیلم است. اما اساسا تصور من این است که ساخت این فیلم در کشور افغانستان دستاورد مهمی است. این فیلم در زمانی ساخته شد که افغانستان شرایط امنیتی بدی داشت و انفجارهای مهیبی را در طول ساخت تجربه کردیم که به کوتاه‌ترشدن زمان فیلم‌برداری منجر شد و اگر زمان مناسب‌تری در اختیار بود، اتفاقات بهتری را تجربه می‌کردیم».

او ادامه داد: «نمی‌گویم این فیلم شاهکار است. قطعا کاستی‌هایی دارد اما به هیچ وجه فیلم بدی نیست و کاملا صادفانه ساخته شده و به معنی

فراخوان نخستین دوره جایزه علمی دوسالانه دکتر صادق آئینه‌وند (ویژه تاریخ)

در این رقابت شرکت کنند. رساله‌هایی برای بررسی پذیرش می‌شوند که با درجه بسیار خوب و بالاتر (نمره ۱۸ و بالاتر) دفاع شده باشند و تا زمان ارسال به دبیرخانه به صورت کتاب چاپ و منتشر نشده باشند.

نحوه ارسال آثار:

مقاصیان موظف هستند یک نسخه از رساله خود منضم به صورت‌جلسه دفاع را به شکل PDF از طریق نشانی ایمیل: aeenevandprize@gmail.com ارسال کنند. در صورتی که رساله ارسالی از سوی شورای علمی واجد شرایط اولیه برای داوری شناخته شد، برای داوری ارسال می‌شود. مهلت ارسال آثار حداکثر تا پایان آبان‌ماه سال جاری خواهد بود.

معرفی کتاب

● «سرگشتگان »: نوشته امین معلوف و ترجمه سیدحمیدرضا مهاجرانی، داستان مردمانی است که خود را نسلی سوخته می‌دانند؛ نسلی که در آتش یک جنگ سوخت؛ نسلی که گروهی از آنان برای گریز از خاکسترشدن در شراره‌های پرشرش راه مهاجرت در پیش گرفتند، اما آن هجرت نه زمینه‌ای بارور شد برای کشت اندیشه‌ای ناب و نه مددی برای نمویک هستی نوین که گردابی شد برای فروداندنشان در غرقابه بیگانهی و زیستن در غربتی خودخواسته یا شاید برآمده از سر اجبار. غربتی که در سال‌های سیاهش عده‌ای به چشم معضل به آنان نگریستند و این پیام را به آنان دادند که «تو در سرزمینی زیست می‌کنی که اصلا وجود نداری» یا با آبی شسته‌تر «لیاقت بودن نداری!» و عده‌ای دیگر با چشم ترجم‌پیام‌آور « عزیزم تو در کشور دومت زیست می‌کنی نترس ما هوایت را داریم!» که این دومی از اولی خیلی زهرتر و تلخ‌تر است! اما آتانی که ماندند، ناداران ناتوانی شدند که به ستایش قدرت روی آوردند.

سرگشتگان را باید خواند چون:

– داستان آتانی است که مغریشان نه به عزم سزیز بود، نه شکفتن آغاز، نه راهی از خیل اندوه، نه رسیدن به صبح شیشاری و نه ابتدایی برای بیداری. – داستان مردمی است که ماندنشان نه نه قصد پایداری که از ترس هیاکل ترس‌آفرین بود.

– داستان قومی است که به جای گوش جان سپردن به سرود سبزه‌ها، نوای باغ‌ها، شعر درختان زیتون، سرود بی‌کلام پرندگان و تسبیح سرشار از حیات کائنات به پیام خشک و پیرمگی کلنگدن، صغیر خالی از عطوفت‌گلوله، رعد مسلسل، انفجار مهیب خمپاره و عریده سیاست باز و یوغ‌دار جنگ دل سپردند و به همه اینها عشق ورزیدند. و چه کامیابی شیرینی دارد این عشق پرورده در پروا!

– داستان آتانی است که ندانستند حضور ویرانی و نا آبداننی همان غیاب انسان است و هر از انسانیت غایب باشند، اهریمن خشم و خون ضروری برنگ خواهد یافت! پس داستان سرگشتگان را باید خواند و به خاطر سپرد.

● **مرگ کوچک:** و چنین گفت سالک طریقت حُق محیی‌الدین بن عربی: «الحبُّ موْتُ صغیر» و عشق مرگی است کوچک، مرگی که برای باورمندان چون عادتی است

به زندگی، مرگی سرشار از حیات و هست‌شدن، مرگی کوچک روایت زندگی پرفرازونوشیب سرمد عشقِ حضرت «محیی‌الدین بن عربی» است که راوی‌اش با اسلوبی به آیین و هنجار همگام با جنبش و رفتار آرام محییی آن را حکایت می‌کند.

قصه یک زندگی است مست از شور عشق و گرم از گفتن و گاهبه‌گاه صحنه میدان رزمی است بی‌وقفه در برابر دین‌فروشان و کسبه‌بزه ریایی و تلاشی تمام و تهی از یاس برای یافتن چهار وتد عشق و ایمان و ایثار و آدمیت. این کتاب نقلی است به طعم نقل از سخن آشنای عشق، با بم و زیر و حضیض و اوج و سرشار از هزاران جادوانه موج. قصه عیار مهر و کین مرد و نامرد، هم روایت پیکاری است سهمگین و هم گُل آذین‌باغی است از عزلت، عزلتی به لطافت غمزه یاس آبی.

● **عزرایل:** قصه عشقی است برآمده از حقیقت، داستان واقعی و خودنگاشت پزشکی راهب و مصری‌تبار به نام «هییا» که در قرن پنجم میلادی می‌زیسته؛ قرنی که شاهد اوج

درگیری‌ها و تنش‌های ایدئولوژیک بین اربابان کلیسا بود و دوران تنش‌های فکری در عرصه دانش شریف لاهوت بین اسقفیه اسکندریه به رهبری اسقف «کُزُلس» و قسپس نسطور که بعدها به مقام اسقف انطاکیه رسید، از معرفیت بالایی در تاریخ کلیسا برخوردار است. هییا در این داستان راهپویی طریق عشق است که هر بار فکر می‌کند به آن رسیده؛ مثل آبی روان از لای انگشتانش سر می‌خورد و نمی‌داند کجا محو می‌شود. گاهی آن را در غمزه‌های اوکتاوای بت‌پرست و صداقت باورش به خداوندگاران خیالی و خانه با شکوه و حشمتش می‌یابد و گاهی هم آن را در کلام خردمندان هییاتی فیلسوف و ریاضی‌دان پیدا می‌کند و گاهی در انزوا و عزلت‌پیشگی و دمی دیگر در محراب کلیس و اتاق صومعه‌ای دورافتاده نشسته بر فراز تپه‌ای محزون و روزی دیگر در صدای بهشتی و حنجره آسمانی مُرنای روستایی؛ اما هر بار احساس می‌کند به عشق نزدیک شده و درکی عمیق از آن یافته. این عشق است که مانند پرنده‌ای چایک از مقابلش بر می‌خیزد و در دل آسمان به دوردست‌هایی دور می‌رود و حتی وقتی آن قدر به آن نزدیک می‌شود که یقین می‌یابد دو بال پروانه‌سایش را میان سرانگشتانش به نرمی می‌گیرد، آن پروانه در اوج نزدیکی چرخ‌زنان در سطح زمین که پنداری می‌نشیند و نمی‌نشیند، از این سو به آن سو می‌پزد و هییا عاجز از گرفتنش است.